

ПРО ЗАСТОСУВАННЯ ЗАОХОЧЕНЬ В ОРГАНАХ ВНУТРІШНІХ СПРАВ

Заохочення – це форма публічного визнання заслуг, нагородження і віддання почесней працівникам у зв'язку з їх досягненнями, успіхами у службі, пов'язане із наданням певних пільг та переваг. Прийнято розрізняти заохочення морального, матеріального та морально-матеріального напрямку.

Під моральним розуміють заохочення, не пов'язане з виплатою грошей або видачею матеріальних цінностей (наприклад, подяка, нагородження особистою фотокарткою курсанта чи слухача, сфотографованого біля розгорнутого прапора навчального закладу, надсилання батькам курсанта чи слухача листа з подякою тощо), матеріальне заохочення – це нагородження цінним подарунком або грошми. Деякі види заохочень поєднують обидві ознаки і розглядаються як морально-матеріальні заохочення. Так, наприклад, нагородження Почесною грамотою МВС України супроводжуються видачею грошової премії.

У Дисциплінарному статуті органів внутрішніх справ України є перелік заохочень, які можуть застосовуватися для відзначення сумлінного ставлення осіб рядового і начальницького складу до виконання службових обов'язків. Це: оголошення подяки; нагородження цінним подарунком або грошми; нагородження Почесною грамотою; нагородження нагрудним знаком органів внутрішніх справ; дострокове присвоєння чергового спеціального звання; присвоєння спеціального звання, вищого на один ступінь від звання, передбаченого на займаній посаді.

У навчальних закладах і навчальних підрозділах Міністерства внутрішніх справ України, крім заохочень, зазначених вище, можуть застосовуватися: нагородження особистою фотокарткою курсанта чи слухача, сфотографованого біля розгорнутого прапора навчального закладу; надсилання батькам курсанта чи слухача листа з подякою; дозвіл на позачергове звільнення з розташування навчального закладу, підрозділу; надання короткострокової відпустки тривалістю до 5 діб.

За мужність і відвагу, виявлені при виконанні службових обов'язків, та інші особливі заслуги перед державою особи рядового і начальницького складу можуть бути представлені до державної нагороди.

У додатку до Дисциплінарного статуту є також перелік посад начальників та їх прав щодо застосування заохочень. Ми зупинимося на вимогах, які необхідно було б враховувати керівникам усіх рівнів при застосуванні заохочень:

1. Заохочення анітрохи не менше, ніж стягнення, повинно мати фактичне обґрунтування. Треба враховувати, що необґрунтоване застосування заохочень завдає не менше шкоди, ніж накладення незаслуженого стягнення.
2. Вибране заохочення повинне відповідати заслугам співробітника.

3. Заохочення за повсякденну службу мають значно більший ефект, виховний вплив, ніж заохочення, пов'язані зі святами, певними визначними датами, досягненнями в спортивній та культурно-масовій роботі тощо.

4. Кожне заохочення має бути гласним та своєчасним, перетворюватися в свято для колективу, підрозділу, органу внутрішніх справ, що набагато посилює його виховне значення. Оголошене віч-на-віч, казенно, воно може засмутити працівника не менше, ніж стягнення.

5. Неприпустимий швидкий перехід від покарання до заохочення, їх постійна зміна. Це може породити у співробітника впевненість, що можна поводитися як завгодно, і варто тільки проявити старанність, щоб одразу ж забулися нещодавні «гріхи».

6. При визначенні міри заохочень необхідно враховувати особливості особистості співробітника, заохочення повинно носити індивідуальний характер.

7. Заохочення повинні бути гарантованими, тобто при наявності службового успіху компетентний начальник повинен розглянути питання про можливість застосування заохочення.

8. Заохочення завжди повинні бути реалізованими, інакше вони не будуть мати виховного значення.

При дотриманні цих вимог, заохочення можуть стати впливовим фактором зміцнення службової дисципліни, міцним засобом розвитку мотивації особового складу органів внутрішніх справ щодо усвідомленого відношення до дотримання службової дисципліни в органах внутрішніх справ.

Надійшла до редколегії 11.10.99

О.О. Кумаєва

МІЖНАРОДНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПИТАНЬ ЗАБРУДНЕННЯ ЧОРНОГО МОРЯ (У КОНТЕКСТІ ПЕРЕВЕЗЕНЬ КАСПІЙСЬКИХ ЕНЕРГОНОСІВ)

За останні роки екологічний баланс морського середовища глобально погіршився. Включення морського транспорту України до міжнародної мережі транспортних коридорів та все більша інтенсифікація роботи морського транспорту значно підвищують негативний вплив на навколишнє середовище. Україна займає вигідне геополітичне положення, тому цілком природно, що сусідні країни приділяють пильну увагу саме чорноморському регіону. Унікальність родовищ каспійської нафти деякі експерти вважають дуже перспективними. Тому багато спорів виникає щодо шляху транспортування каспійської нафти в Європу. Так, у розвиток Концепції створення та функціонування національної мережі міжнародних транспортних коридорів в Україні, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 4 серпня 1997 р. № 821 та Програми створення та функціонування національної мережі міжнародних транспортних коридорів в Україні від 20 бе-